

Predsednik Roosevelt naslovil nov apel nemškemu diktatorju

Informiral ga je, da je poljska vlada sprejela njegovo sugestijo glede poravnave konflikta z Nemčijo. Angleška diplomacija se trudi, da odvrne vojno na račun Poljske. Italija pozvala nadaljnjih 500,000 mož pod zastavo

Washington, D. C., 27. avg.—Predsednik Roosevelt se ni dobil odgovora na apel, katerega je poslal Hitlerju in v katerem ga je informiral, naj poravnava konflikt med Poljsko in Francijo. Tu poročamo, da je Roosevelt v stikih z angleško vlado in Francijo in posvetuje z njima o evropski situaciji.

Washington, D. C., 26. avg.—Predsednik Roosevelt je sinoči poslal nov osebni apel diktatorju Hitlerju, v katerem ga je informiral, da je Ignac Mościcki, predsednik poljske republike, sprejel njegov predlog glede poravnave konflikta z Nemčijo. Poravnava lahko pride do izjave, da se bo našla podlaga za vzpostavitev mirnih odnosov, ako boste vi in nemška vlada pristali na pogajanja s Poljsko. Ta je že naznanila, da se bo pogajala in ves svet pričakuje izid od vas.

Ta je že peti Rooseveltov apel Hitlerju. Prva dva sta bila poslana v septembru preteklega leta v času česko-nemške krize. Hitler ni odgovoril na apela, ampak je indirektno namignil, da se Roosevelt ne vpleta v nemške zadeve. Tretji apel je bil poslan v zadnjem aprilu, ko je Hitlerjeva armada okupirala češko republiko, četrti in peti pa sta bila poslana v četrtek in sinoči. Poljski predsednik Mościcki je odgovoril na Rooseveltov apel s predložitvijo pisma, ki je bilo poslano v tiskovni pisarni. "Visoko cenim vašo plemenito in važno poslanico za razrešitev konflikta z Nemčijo," se glasi odgovor. "Predvsem hočem poudariti, da je bila moja vlada vedno priprava na mirna pogajanja, da se rešitve spora med državama. Moja dolžnost je, da pojasnim, da v tej krizi Poljska ne zahteva nobenih drugih stvari, ampak nobene sovražne akcije, če ne dobimo zagotovila, da se bo tu našla pravična rešitev. Končno želimo izražati upanje, da bo vaš apel dobil pravi odziv in prinesel splošno pomirjenje, katerega svet v tem trenutku najbolj potrebuje, da se vrni na pot, ki vodi napredek in civilizacijo."

Berlin, 26. avg.—Diktator Hitler je imel sinoči daljši razgovor z zunanjim ministrom Ribbentropom in letalskim ministrom Goeringom. Po konferenci je bilo naznanjeno, da bo Hitler objavil važno deklaracijo. Hitler je konferiral tudi z angleškim poslanikom Hendersonom eno uro. Po konferenci je bilo naznanjeno, da bo Henderson odšel v London in poročal o angleški vladi o rezultatih razgovora. Zunanji opazovalci pravijo, da se je angleški diplomat trudil, da odvrne vojno med Nemčijo in Poljsko na račun slednjega. Poljska bo morala vsakega odstopiti Gdansk in koridor Nemčiji ter sprejeti druge Hitlerjeve zahteve.

Hitler je pozval v svoj urad angleške poslanice Francije, Italije in Japonske. Francoskemu poslaniku je baje naredil dolgo prijetje. Izjavil je, da je njegove

potrebnosti konec. Ako bo Poljska provocirala nov obmejni incident, bo njegova armada invadirala državo. London, 26. avg.—Vlada premijera Chamberlaina, ki je dobila diktatorsko oblast, je pričela mazati svojo vojno masino. Prvi značilni čin je bil podpis pogodbe glede vojaške pomoči Poljski. Ta je bila podpisana v uradu zunanjega ministra Halifaxa v navzočnosti poljskega poslanika in drugih visokih poljskih in angleških uradnikov. Kmalu po podpisu pogodbe se je v uradu zunanjega ministra objavil Joseph P. Kennedy, ameriški poslanik v Londonu, s katerim je imel daljši razgovor. Kennedy je potem obiskal premijera Chamberlaina. O čem so razpravljali, ni znano, ker Kennedy ni hotel podati nobene izjave.

Rim, 26. avg.—Mussolinijeva vlada je včeraj pozvala nadaljnjih 500,000 mož pod zastavo, zaeno pa je uveljavila dekret glede hranitve gasolina v vojne svrhe. Cena gasolinu je takoj poskočila za 30 odstotkov in galon gasolina stane sedaj 95 centov.

Italija zdaj razpolaga z oboroženo silo okrog 1,700,000 mož. Bojna mornarica ima okrog 60,000 mož, letalska sila 40,000 mož in državna milica 75,000 mož. Italijanski diktator še ni komentiral Rooseveltovega mirovnega apela kralju Viktorju Emanuelu. Fašistični tisk je pozdravil papežev mirovni apel, odklonil pa Rooseveltovega. List Il Giornale d'Italia piše, da hoče Roosevelt in angleški premijer Chamberlain zvaliti vso odgovornost za napeto situacijo na Nemčijo.

Varšava, Poljska, 26. avg.—Delavci kopljejo strelske jake v tukajšnjih parkih in gradijo zavetja proti napadom iz zraka. "Vojna je neizbežna, če bo Hitlerjeva armada invadirala poljsko ozemlje," piše Gazeta Polska, napol uradno glasilo vlade. Vsi drugi listi naglašajo, da je Poljska pripravljena. Podpis pogodbe vzajemne vojaške pomoči med Poljsko in Anglijo v Londonu je bil odgovor Rusiji in Nemčiji, ki sta sklenili nenapadalni pakt, naglasja poljski tisk. V Varšavi in drugih mestih so bili uveljavljeni obrambni ukrepi. Dalje je bila uveljavljena odredba, ki prepoveduje prodajanje opojnih pijač v Varšavi.

Hearstov list prenehal izhajati Chicago, 27. avg.—Hearstov list Herald and Examiner, jutranji list, je prenehal izhajati. Zadevno naznanilo je objavila danes uprava tega lista, v katerem je rečeno, da se je združil z drugim Hearstovim listom Evening American. Ta bo še izhajal popoldne pod imenom Herald-American. Okrog 700 delavcev je prizadetih zaradi suspendiranja lista.

Spanija izpustila ameriške ujetnike Irun, Spanija, 26. avg.—Francoska vlada je izpustila enajst ameriških prostovoljcev, ki so bili ujeti, ko so se borili na strani lojalistov, iz ječe. Vsi bodo odpotovali v Havre, Francija, kjer se bodo ukrcali na ladjo, ki jih odpelje domov. Svobodo so jih dobili William Stone, Robert Steck, Samuel Toobe, Bernardo

Rumunija ponuja pakt Ogrski

Zaščita držav v južnovzhodni Evropi

Bukarešta, Rumunija, 26. avg.—Rumunija je včeraj informirala Ogrsko, da je pripravljena skleniti z njo nenapadalni pakt. Zunanji diplomatje vidijo v tej ponudbi korak glede ohranitve in zaščite nevtiralnosti držav v južnovzhodni Evropi v slučaju izbruha vojne.

Provizije predlagane pogodbe, sestavljene na konferenci v Bukarešti, je pričela proučevati ogrska vlada. Definitivni odgovor pride kmalu.

Tu naznanjajo, da bo pogodba garantirala pravice in privilegije ogrski manjšini v Transilvaniji. Tam živi okrog 1,500,000 Madžarov. Rumunija je dobila Transilvanijo po svetovni vojni.

Ako bo pogodba podpisana, bo s tem zaključen konflikt med Ogrsko in Rumunijo, ki traja že dvajset let. Nedavno je Ogrska poslala protest Bukarešti glede koncentracije rumunskih čet ob ogrski meji. Kralj Karol je na protest odgovoril, da so bile čepe poslane tja v interesu zaščite rumunske nevtiralnosti.

Sofija, Bolgarija, 26. avg.—Podpredsednik državne zbornice Markov je sinoči izjavil, da sovjetska Rusija podpira bolgarske zahteve glede vrnitve teritorija, katerega je morala Bolgarija odstopiti Rumuniji. Markov je dejal, da ga je Vekoslav Molotov, ruski zunanji komisar, informiral, da bo njegova vlada pomagala Bolgariji, da dobi od Rumunije, kar zahteva. Stalin je uverjen, da so bolgarske zahteve upravičene.

Železniške stavke v Angliji ne bo

Pogajanja o poravnavi spora obnovljena

London, 26. avg.—Črni oblak, ki je visel nad Anglijo, je izginil, ko je prišlo naznanilo, da je unija železničarjev preključila stavko, ki se je imela pričeti danes.

Naznanilo je bilo objavljeno po konferenci med voditelji unije strojevodij in kurjačev in Ernestom Brownom, delavskim ministrom. Brown je pregovoril voditelje za preklic stavkovne akcije. Njegov argument je bil, da bo dežela morda kmalu potrebovala vlake za transportacijo žensk in otrok iz Londona in drugih mest v varnejše kraje.

Pod vtisom, da preti deželi vojna, so se voditelji izrekli za odgoditev stavke. Pogajanja glede zvišanja mezd so bila nato objavljena med njimi in reprezentanti štirih glavnih železniških družb.

Čilejska vlada zatrla revolto

Santiago, Čile, 26. avg.—Vlada ljudske fronte je s pomočjo več tisoč prostovoljcev zatrla vojaško revolto, ki je izbruhnila v glavnem mestu. Glavni voditelji so bili aretirani. Predsednik Cerda je po zatrtju revolte oklical izjemno stanje.

Gonzales, Jack Steinburg, Alvin Stevenson, Leon Tonor, Morris Tobman, Davis Wallach, Joseph Young in Albert Ziegler.

Zadnje vesti

BERLIN.—Danes zjutraj (28. avgusta) je bilo objavljeno pismo, ki ga je Hitler včeraj poslal Daladierju in v katerem pravi, da Nemčija mora imeti Gdansk in poljski koridor, drugače bo vojna. Hitler poziva Daladierja, naj Francija drži roke proč in kriza bo hitro rešena.—Hitler je včeraj sklical "rajhsdag" k tajnemu zasedanju in kaj so sklenili, ni znano.

PARIZ.—Francoska vlada je dobila informacije, ki kažejo, da se je pojavil spor med Mussolinijem in Hitlerjem.

LONDON.—Hitler je poslal neke pogoje Angliji, toda Chamberlain je odločil odgovor na danes. Med tem je angleška vlada zaprla trg za vrednostne papirje in odredila vse potrebne korake za oboroženo akcijo. Prebivalci zapuščajo London.

SANGHAI.—Japonci so začeli sovražno kampanjo proti nacisko-sovjetski zvezi. Nemci odhajajo iz Tientsina.

VARŠAVA.—Poljska meni, da posredovanje tretje sile je edino, ki bi morda odvrnilo vojno.

BERLIN.—Sovjetski vojaški ataše, polkovnik Gerazimov, je bil včeraj odpoklican iz Berlina domov. Varok ni znan.

TOKIO.—Japonska vlada je resignirala.

PARIZ.—Tukaj prevladuje mnenje, da je komunistična internacionala dobila z nacisko-sovjetskim paktom smrtne udarce.

Hitler izpustil Thaelmanna

Thomas ožigosal Hitler-Stalinov pakt

Pariz, 26. avg.—(Iz poročila listu Chicago Daily News) —Iz Berlina je prišla vest, da je Hitler velel izpustiti na svobodo Ernesta Thaelmanna, komunističnega voditelja v Nemčiji, ki je bil v koncentracijskem taborišču ves čas, odkar je Hitler na krmilu. Druga vest iz Berlina se glasi, da naciski orkestri v najboljših kavarnah igrajo zdaj tudi "Internacionalo", sovjetsko državno himno, in gostje vstanjejo, iztegnijo roko ter vzklizajo: "Heil Moskau!"

New York.—Socialistični voditelj Norman Thomas je sinoči na uličnem shodu, ki se je vršil na dežju, silovito mikastil nacisko-sovjetski prijateljski pakt. Rekel je, da sta Stalin in Hitler s svojim paktom napravila vsemu svetu "največjo žalost in sramoto" — in ameriški stalnisti, ki fanatično stojijo za Stalinom, morajo zdaj deliti krivdo s Stalinom in Hitlerjem! Če ameriški komunisti niso krivi, jih pozivam, naj ožigosa nacisko-sovjetski pakt s navadnimi besedami. Dol s komunistično taktiko v ameriških delavskih in drugih organizacijah, katere gre za tem, da stalnisti dobe oblast povsod s Stalinovimi in Hitlerjevimi metodami!

San Antonio, Tex., 26. avg.—Tu je bil razbit sinoči komunističen shod, ki ga je dovolil župan Maverick po demokratičnem načelu svobode govora. Več oseb je bilo lahko ranjenih, med temu tudi dva policija.

Angleški laboriti svare nacije London, 26. avg.—Angleška delavska stranka je včeraj naslovila poslanico nemškemu ljudstvu. "Vojna je blizu," se glasi poslanica. "Razumeti morate, da bosta Anglija in Francija držali svojo objubo in pomagali Poljski, če jo bo Nemčija napadla. Vaša vlada vam ne bo povedati resnice. Angleško delavstvo, ki je prijatelj nemškega naroda, vam bo povedalo resnico."

London, 26. avg.—Nemški diktator je včeraj poslal pismo, ki ga je dobil od britanskega premierja Chamberlaina. Pismo je bilo kratko in vsebovalo le eno besedo: "Ne!"

Pariz, 26. avg.—Poročila iz Švice govorijo o koncentraciji nemških čet ob švicarski meji. Sliha poročila prihajajo iz Belgije. Obe državi sta uveljavili obrambne ukrepe. Pokrajine ob Švici in bivši Avstriji do Siegfriedove trdnjavske črte so zasile nemške čete, katerih število se je povečalo v zadnjih dneh. Ob belgijski meji je tudi koncentrirana močna nemška oborožena sila. Po cestah se pomikajo tovorni avti z orožjem in bojnim materialom.

ANGLEŠKI PREMIER DOBIL OB-LAST DIKTATORJA

Voditelji opozicije obljubili podporo vladi

KRITIKA SOVJET-SKE DIPLOMACIJE

London, 26. avg.—Parlament je podelil premierju Chamberlainu diktatorsko oblast in mandat, da lahko napove vojno naciski Nemčiji. To oblast je premier dobil s sprejetjem zakona narodne obrambe, parlament pa ga je zaeno pooblastil, da lahko odredi zasego vse lastnine razen zemlje. Zakon je bil sprejet v obeh državnih zbornicah in kralj ga je takoj potrdil. Zasedanje parlamenta je bilo potem zaključeno do prihodnjega četrтка.

Chamberlainova zahteva glede diktatorske oblasti v izjavljeno vojnih zakonov ni izjavila skor nobene opozicije. Voditelji opozicije so mu obljubili podporo v imenu narodne enotnosti. Le nekateri laboriti in liberalci so očitali premierju, da je s svojo zunanjo politiko potisnil Anglijo v sedanjí kritični položaj, niso pa zahtevali resignacije. Chamberlaina so le pozvali, naj reorganizira svoj kabinet in postavi v vlado može, katerim bo narod zaupal.

Poslanci so bili resni, ko je Chamberlain otvoril zasedanje parlamenta s naznanilom, da Anglija stoji pred vojno in da je sklical zasedanje z namenom, da podvzame nove in drastične korake, kakršne zahteva kritična in napeta situacija.

Premier je v svojem govoru udrhal po sovjetski Rusiji, ker ga je prevarila in pustila na cedilu. Sklenila je kupčijo z nacisko Nemčijo in o tej ga ni vnaprej informirala. Moskovski pakt je bila bomba, ki je padla nepričakovano in povzročila veliko senzacijo. Chamberlain je bil potem ponovil zagotovilo, da bo Anglija pomagala Poljski in razil upanje, da bo njegova vlada našla izhod iz kritične situacije. Ona ne nasprotuje težnjam Nemčije, temveč želi, da jih doseže brez prelivanja krvi in uničenja neodvisnosti drugih držav. Premier je pohvalil Poljsko, ker je obdržala hladnokrvnost v krizi.

Irski teroristi spet na delu

London, 26. avg.—Člani irske republikanske armade, teroristične organizacije, ki agitira za odcpeitev Irske od Anglije, so spet aktivni. Pet oseb je bilo včeraj ubitih in veliko število ranjenih v bombnih eksplozijah, ki so se pripetile v Coventryju, industrijskem mestu v centralni Angliji, ki ima 130,000 prebivalcev. Bombe so porušile tri velika trgovinska poslopija v središču mesta. Povzročena škoda znaša več tisoč dolarjev. Druga bomba eksplozija je se pri petila v Blackpoolu, letovišču ob morju, toda ranjen ni bil nihče. Policija je organizirala lov na teroriste.

Nemške čete ob švicarski meji

Pariz, 26. avg.—Poročila iz Švice govorijo o koncentraciji nemških čet ob švicarski meji. Sliha poročila prihajajo iz Belgije. Obe državi sta uveljavili obrambne ukrepe. Pokrajine ob Švici in bivši Avstriji do Siegfriedove trdnjavske črte so zasile nemške čete, katerih število se je povečalo v zadnjih dneh. Ob belgijski meji je tudi koncentrirana močna nemška oborožena sila. Po cestah se pomikajo tovorni avti z orožjem in bojnim materialom.

Domače vesti

Obiski

Chicago.—Frank Jug, star rudar iz Minerala, Kans., in tajnik društva 19 SNPJ, je 26. t. m. obiskal gl. urad jednote in uredništvo Prosvete.

Novice iz Calumeta

Calumet, Mich.—Avto je povozil Antona Boriča iz Osceole in ga tako težko poškodoval, da se zdaj bori s smrtjo v bolnišnici. — Rudolf Bolf, še mlad fant, se je težko ponesrečil pri delu v gozdu. Drevo mu je padlo čez noge in mu jo zlomilo pod kolenom. Nahaja se v bolnišnici v Lauriumu. — Jos. Verščaj je prejel žalostno vest, da je pri Črnomlju v Beli Krajini umrl njegov brat Jakob. Pokojni je bil znan calumetskimi rojakom, saj je bil pred leti tu in v rudniku je izgubil obe nogi, nakar so ga poslali v stari kraj.

Iz Minnesote

Gilbert, Minn.—Dne 26. avg. je bila v tukajšnjem auditoriju velika slovenska svatba. Nevesta je bila Ela Košir, ki je pred nekaj leti prišla iz Velikih Lašč na Dolenjskem k tukajšnji svoji teti Kristini Kolarjevi, njen ženini je pa sin iz tukajšnje pionirske družine Marnove. Obilo sreče! — V Evelethu je zadnje dni umrl 30-letni Edvard P. Pešl, učitelj po poklicu in rojen v Ameriki. — V Virginiji se je v nedeljo, dne 27. avgusta, vršilo letno zborovanje Ameriško-jugoslovanske zveze v Minnesoti ob navzočnosti okrog 50 delegatov.

Vesti iz Pueblu

Pueblo, Colo.—Te dni je umrl Joe Škof, doma od Suhorja nad Metliko v Beli Krajini. — Smrti no se je ponesrečil John Zobeč, star 56 let in rojen v Dmuh pri Ribnici na Dolenjskem. Zapuša ženo, sina in dve hčeri. Pokopan je bil civilno 22. avg. na pokopališču Mount View. — Pravo srečje v nesreči je imel v nedeljo, 20. avgusta, George Pavlin, član SNPJ, ko se je vozil s svojo družino vred v avtu iz Colorado Springsa. Hotel se je ogniti nasproti prihajajočemu avtu, pa je preveč v stran zapeljal in se prevrnil v jarek, pri tem pa ni bil nihče poškodovan, dasi je bilo na avtomobilu \$500 škode.

Nov grob v Girardu, Ohio

Girard, O.—Tu je po dveh dneh bolezní umrl George Bajuk, star 74 let in doma od Metlike v Beli Krajini. V tem kraju je živel 34 let, ni pa bil član nobene slovenske podporne organizacije, niti ni imel tu nobenih sorodnikov. V starem kraju zapuša ženo in pet hčera. —Delavske unije CIO in ADF v tem okrožju prirede skupen javen shod na Labor day na Fairgrounds, Elm road.

Hrvatje v jugoslovanski vladi

Ustanovitev nove banovine naznanjena

Belgrad, 27. avg.—Jugoslavija je dobila koalicijsko vlado po dosegi sporazuma med Hrvatmi in Srbi. Novo vlado je formal premijer Dragiša Cvetković, v kateri ima dr. Vladimir Maček poželjivo podpredsednika.

Aleksander Cincar-Marković je obdržal pozicijo zunanjega ministra. V novem kabinetu je enajst Srbov, pet Hrvatov, eden Slovenec in eden Bošnjak, ki zastopa mohamedance.

Belgrad, 26. avg.—Premier Dragiša Cvetković je predložil regentu Pavlu načrt glede reorganiziranja vlade, v kateri naj bi bili zastopani voditelji glavnih strank, ki so se združile v novo vlado. Premier in dr. Vladimir Maček, vodja hrvatskih avtonomistov, sta skupno obiskala kneza Pavla, ki biva v svojem gradu na Bledu.

Drugo poročilo je, da bo u-

JAPONSKA PRE-TRGA ZVEZO Z OS-JO RIM - BERLIN

Nemško-ruski pakt alarmiral tokijsko vlado

REVIZIJA ZUNANJE POLITIKE

Tokio, 26. avg.—Člani japonskega kabineta so se na svoji seji odločili za drastično revizijo zunanje politike, kar je posledica sklenitve nenapadalnega pakta med nacisko Nemčijo in sovjetsko Rusijo. Po seji je bilo naznanjeno, da bo Japonska pretrgala zvezo z osjo Rim-Berlin in osvojila politiko izolacije.

Vsi japonski časopisi naglašajo, da je bil protikomunistični pakt uničen s pogodbo med Nemčijo in Rusijo. Slednje amata Japonska za svojo največjo sovražnico, s katero je v konfliktu, odkar je japonska armada okupirala Mandžurijo.

Tokio, 26. avg.—Japonska se bo, kakor vse kaže, vrnila k izolaciji v svoji zunanji politiki kot posledica sklenitve nenapadalnega pakta med Nemčijo in Rusijo. To je razvidno iz izjave zunanjega ministra Hatira Arite, v kateri pravi, "da bo nova politika spona na temelju japonske neodvisnosti. Japonska se ne bo več zanašala na druge države."

Izjava je v soglasju z deklaracijo predstavnikov armade in mornarice, v kateri so poudarili potrebo izvajanja neodvisne politike, "ki pa ne izključuje kooperacije s prijateljskimi državami, ki žele tako kooperacijo." Japonski vladni krogi ne morejo prikriti dejstva, da jih je sklenitev pakta med Hitlerjem in Stalinom alarmirala. Japonska je ostala osamljena. Prvi udarec je prišel, ko je Amerika preklicala trgovinsko pogodbo. Temu je sledil konflikt z Veliko Britanijo zaradi blokade angleške koncesije v Tientsinu, Kitajski.

Iz poročila, da je zunanji minister Arita instruiral poslanika Kensuka Horinuočija v Washingtonu, naj zanika vesti, da japonska kampanja proti angleškim interesom na Kitajskem je naprjena tudi proti Ameriki, je razvidno, da se je Japonska v resnici odločila za revizijo svoje zunanje politike.

Večina japonskih časopisov se ogreva za politiko izolacije. O tem vprašanju se bo vršila diskusija na izredni seji članov kabineta.

Tientsin, Kitajski, 26. avg.—Britske avtoritete so svetovale svojim rojakom, naj takoj zapuste kraje, katerim preti poplava, ker je reka Haj prestopila svoje bregove. Zda se je pojavila nevarnost nalezljivih bolezní v poplavljenih distriktih.

Japonska armada je poostri-la blokado angleške in francoske koncesije v Tientsinu. Straže so bile ojačane na vseh strateških točkah.

Evropska kriza zajela ameriške državljane

Washington, D. C., 26. avg.—Državni departmet je sinoči naznanil priprave glede vrnitve ameriških državljanov, katere je zajela vojna kriza v Evropi. V evropskih državah se nahaja okrog 70,000 Američanov. Pomorska plova je bila paralizirana zaradi napete situacije. Naciska Nemčija je pozvala vse svoje parnike na morju, naj se vrnejo v nemška pristanišča. Anglija je tudi pozvala več parnikov domov, ker jih rabi za prevažanje vojaških čet.

stanovljena nova banovina. Ta bo vključevala nekatere pokrajine Hrvatske in Bosne.

ovice starega kraja

Prisankom se je ubil

po pomoč, jo je napadalec dohitel in ji potisnil dvakrat zaporedno bodalo v hrbet. Rane so bile smrtno, kajti zaradi ranjenih pljuč je Marjana izkrevavela kar na mestu, kjer jo je bil zločinec dohitel.

V koliko sta se zakonca Hribnika zaklepla, je težavno reči. Pri begu iz hiše je Marjana brčias vrata sproti odpirala. To ji je bilo tem lažje, ker so bili nameščeni pri vratih le običajni zapahi in ne ključavnice. Kako so zločin odkrili in v kakšni legi so umorjenca našli, smo že poročali. Marjano so še tedaj, ko so prišli orožniki iz Škofje Loke do nje, našli odkrito. Potem šele so se spomnili, da bi kazalo njeno truplo prekriti s plahto, da ga odtgnejo soncu in mrčesu. Marjanino truplo je bilo opočeno, kraj rane se je zbral roj muh in tudi sicer je bil pogled nanjo tako strašen, da so ga vzdržali samo ljudje močnih živcev.

Obe žrtvi zločina so pokopali v tork dopoldne na škofjeloškem pokopališču. Pred pogrebom je bila v župni cerkvi sv. Jakoba maša zadušnica, nato je bil pogreb izpred mrtvašnice. Sodna obdukcija je trajala skoro tri ure. Poleg zdravnikov dr. Homana in dr. Kocjančiča in pomožnega osebja je prisostvoval raztelesenju tudi sodni pristav, preiskovalni sodnik dr. Danilo Dougan. Zakonca Hribnika sta pokopana v skupnem grobu. Pogreba se je udeležilo dokaj sorodnikov, prijateljev in znancev iz gorskih selišč. Pogreb je bil preprost, brez slovesnosti in brez cvetja. Gorski svet je svet svojeglavih ljudi, ki žive življenje, kakršnega bi meščan komaj doumel. Samota iz dneva v dan vtisne v duše teh ljudi svoj neizbrisen pečat. Tujcev se skoraj boje in se jim rajši ognejo, kakor da bi započeli z njimi pogovor. Tako samotarja sta bila tudi Hribnika. Le redkokdaj se je pripetilo, da sta imela kakšnega drugega človeka pod svojim krovom. Čeprav sta bila lastnika svojih 100 oraloj sveta, je bilo njuno življenje več ko skromno. Kopicenje denarja jima je bil ideal, ki se od njega nista odmaknila, četudi je bil njun zakon brez otrok.

STA BILA ZAKONCA Hribnika UMORJENA

Na Loka, 4. avgusta. — V ta četrti dan, odkar je bil strašen zločin pri Sv. Jurju, občina Zminc, zanimivosti za umor zakoncev Hribnikov, po domače Jamnikov, ni prav nič popustilo. Vsi priidejo, povsod govorijo o zločinu, ki prekaša vse skrivnosti in bestialnost. Kar jih je škofjeloški odzivel v zadnjih letih.

Čisto natančno je zdaj znano, kako so potekale strahotne ure pri Hribnikovo hišo. Zločinec se je pripetel pod klovo hiše skozi godovne vrata. Nihče ga ni opazil. Zločinec se je zadrževal v bojišču, ki stoji nedaleč od hiše, ki stoji nedaleč od hiše. Zločinec se je zadrževal v bojišču, ki stoji nedaleč od hiše, ki stoji nedaleč od hiše.

Registracija tujcev v Franciji

Evakuacija prebivalcev odreja

Pariz, 26. avg. — Policijske avtoritete so odredile štetje tujcev v Parizu in drugih francoskih mestih. Vsi tujci in begunci, ki se nahajajo v Franciji, se morajo registrirati v času od 28. avgusta do 7. oktobra. Edina izjema so oni, ki so se že prijavili.

po pomoč, jo je napadalec dohitel in ji potisnil dvakrat zaporedno bodalo v hrbet. Rane so bile smrtno, kajti zaradi ranjenih pljuč je Marjana izkrevavela kar na mestu, kjer jo je bil zločinec dohitel.

V koliko sta se zakonca Hribnika zaklepla, je težavno reči. Pri begu iz hiše je Marjana brčias vrata sproti odpirala. To ji je bilo tem lažje, ker so bili nameščeni pri vratih le običajni zapahi in ne ključavnice. Kako so zločin odkrili in v kakšni legi so umorjenca našli, smo že poročali. Marjano so še tedaj, ko so prišli orožniki iz Škofje Loke do nje, našli odkrito. Potem šele so se spomnili, da bi kazalo njeno truplo prekriti s plahto, da ga odtgnejo soncu in mrčesu. Marjanino truplo je bilo opočeno, kraj rane se je zbral roj muh in tudi sicer je bil pogled nanjo tako strašen, da so ga vzdržali samo ljudje močnih živcev.

Obe žrtvi zločina so pokopali v tork dopoldne na škofjeloškem pokopališču. Pred pogrebom je bila v župni cerkvi sv. Jakoba maša zadušnica, nato je bil pogreb izpred mrtvašnice. Sodna obdukcija je trajala skoro tri ure. Poleg zdravnikov dr. Homana in dr. Kocjančiča in pomožnega osebja je prisostvoval raztelesenju tudi sodni pristav, preiskovalni sodnik dr. Danilo Dougan. Zakonca Hribnika sta pokopana v skupnem grobu. Pogreba se je udeležilo dokaj sorodnikov, prijateljev in znancev iz gorskih selišč. Pogreb je bil preprost, brez slovesnosti in brez cvetja. Gorski svet je svet svojeglavih ljudi, ki žive življenje, kakršnega bi meščan komaj doumel. Samota iz dneva v dan vtisne v duše teh ljudi svoj neizbrisen pečat. Tujcev se skoraj boje in se jim rajši ognejo, kakor da bi započeli z njimi pogovor. Tako samotarja sta bila tudi Hribnika. Le redkokdaj se je pripetilo, da sta imela kakšnega drugega človeka pod svojim krovom. Čeprav sta bila lastnika svojih 100 oraloj sveta, je bilo njuno življenje več ko skromno. Kopicenje denarja jima je bil ideal, ki se od njega nista odmaknila, četudi je bil njun zakon brez otrok.

Glasovi iz nasebin

(Nadaljevanje z 2. strani.)

York Central Shop, kjer dela največ Slovencev, pa je promet precej živahen, gotovo pa bo še bolj, kakor hitro se delavske razmere zboljšajo.

Ni bilo dolgo za tem, ko sem se znašel pri "briču" v postelji in se zazibal v spanec. Bil sem bolj utrujen od pohajkovanja čez dan kakor navadno, ko sem delal v "šapi". Ni pa bilo dolgo, ko se mi je zdelo napol v sanjah, da slišim lepo petje nekje in zopet ponovno, nakar sem se prebudil in poslušal, ko so veseli gostje spodaj ravno peli tisto Gregorčičevo:

"Kito cvetja mu je dala, s cvetjem mu dala srce, sama v vrtu je ostala, sam po svetu šel od nje. Njega ni, njega od nikoder ni."

Kmalu sem spoznal, da so to morali biti izurjeni pevci, ker peli so lepo ubrano različne pesmi, a bal sem se odveč pijače, katere se je težko braniti, če je družba vesela. Zjutraj sem vprašal, kdo so bili oni pevci. Odgovor: Neko pevsko društvo iz Collinwooda.

Bila je sobota v jutro, ko sem od tam odšel, da vidim, kako izgleda okolica. Reči moram brez odlašanja, da človek je vesel, ko vidi, kako lepo imajo Slovenci v večini vsepovsod urejeno okolje svojih hiš, kjer so lepo obdelani vrtovi. Poleg sočivja ali zelenjave je marsikje mnogo lepih rož, katere ljubimo Slovenci, posebnost ženski spol.

Na tem potu sem zapazil čisto Holmes ave, kjer sem vedel, da je tudi Slovenski dom. Sel sem v smer, kjer se mi je zdelo, da je in v kratkem sem bil pred njim. Dom je zidan in precej velik. Ustavil sem se, ko sta dva rojaka ravno pripravljala pred domom slavlolik z napisom "Dobrodošli" in "Pozdravljeni delegati Slo. Moške zveze v Barbertonu". Nisem proti nobeni slovenski zavarovalni organizaciji in vse so dobre in vsako dobi svoje v službo, če se ravna po pravih. Toda to še niso organizacije, ki se mi je zdelo nepotrebno ustanavljati.

Ne maram koga žaliti s tem, ampak vpoštevati bi se morala v teh časih dejstva, ki so pred nami in katerih se ne moremo dolgo več izogibati. Vsi znamo, da novih moči ali priselencev je konec. Jednot slovenskih imamo že sedaj toliko, da si je lahko vsakdo izbral po svojem prepričanju ali potrebi in se zavaroval, kdor se je le hotel. Moramo tudi priznati, radi ali neradi, da se hitro potapljam v amerikanizem, ker novih moči ni, stare pa izumirajo. Vse, kar bomo mogli za naprej delati ali storiti, je, da bomo hočeš, nočeš, morali združevati še te naše podpirne jednote in jih tako uvrstiti v gospodarstvo in ekonomsko. Tudi na drugem polju, ko dramatična, pevska in druge vrste društev, se bomo morali oprijemati ideje združenja, ako ne, je propast istih tem bližja in hitrejša. — (Konec jutri.)

Joseph Irman.

Nova "čistka" v sovjetski Rusiji

Forster postal načelnik gdanske vlade

Varšava, Poljska, 26. avg. — List Kuryer Warszawski je objavil poročilo iz Moskve o prihajajočih obravnavah proti visokim osebam na obtožbo, "da so skovale zaroto z Angleži in Francozi proti sovjetom". Cilj zarote je bila imperialistična vojna, v katero so nameravali potisniti tudi sovjetsko Rusijo.

Maksim Litvinov, bivši sovjetski komisar za zunanje zadeve, je glavni obtoženelec. Med drugimi, ki bodo prišli pred sodišče, je Aleksander Trojanovski, bivši ruski poslanik v Washingtonu.

Gdansk, 26. avg. — Albert Forster, vodja nacistične stranke, je postal načelnik vlade svobodnega mesta v momentu, ko prebivalstvo napeto pričakuje odločitve svoje usode. Senat je na svoji seji imenoval Forsterja za načelnika. To pozicijo je doslej imel dr. Arthur Greiser, predsednik senata.

Poljski uradniki v Gdanku so že poslali svoje žene in otroke domov. Iz mesta je odpotovalo tudi več tujcev valed bojznih pred izbruhom krvavega konflikta. Veliko število nemških vojakov je zbranih v bližini Gdanske in poljskega koridorja.

Gdanske avtoritete so naznačile, da so Poljaki že zaprli mejo in ustavili dovoz živil v mesto. To vest so slednji zanimali.

Varšava, Poljska, 26. avg. — Tu je izginilo zadnje upanje, da se bi Poljska izognila vojni. Varšava kaže sicer mirno lice, čeprav je bila mobilizirana armada 2.000.000 mož.

Novi obmejni incidenti so povečali napetost. Nemška straža je včeraj prekorajala mejo med Vzhodno Prusijo in Poljsko in zasedla neko poljsko kmetijo. V Katovicah je grupa nemških vojakov napadla poljske železnice in carinske stražnike. Oddala je več streliv in trije Poljaki so bili ranjeni.

Glasovi iz nasebin

(Nadaljevanje z 2. strani.)

York Central Shop, kjer dela največ Slovencev, pa je promet precej živahen, gotovo pa bo še bolj, kakor hitro se delavske razmere zboljšajo.

Ni bilo dolgo za tem, ko sem se znašel pri "briču" v postelji in se zazibal v spanec. Bil sem bolj utrujen od pohajkovanja čez dan kakor navadno, ko sem delal v "šapi". Ni pa bilo dolgo, ko se mi je zdelo napol v sanjah, da slišim lepo petje nekje in zopet ponovno, nakar sem se prebudil in poslušal, ko so veseli gostje spodaj ravno peli tisto Gregorčičevo:

"Kito cvetja mu je dala, s cvetjem mu dala srce, sama v vrtu je ostala, sam po svetu šel od nje. Njega ni, njega od nikoder ni."

Kmalu sem spoznal, da so to morali biti izurjeni pevci, ker peli so lepo ubrano različne pesmi, a bal sem se odveč pijače, katere se je težko braniti, če je družba vesela. Zjutraj sem vprašal, kdo so bili oni pevci. Odgovor: Neko pevsko društvo iz Collinwooda.

Bila je sobota v jutro, ko sem od tam odšel, da vidim, kako izgleda okolica. Reči moram brez odlašanja, da človek je vesel, ko vidi, kako lepo imajo Slovenci v večini vsepovsod urejeno okolje svojih hiš, kjer so lepo obdelani vrtovi. Poleg sočivja ali zelenjave je marsikje mnogo lepih rož, katere ljubimo Slovenci, posebnost ženski spol.

Na tem potu sem zapazil čisto Holmes ave, kjer sem vedel, da je tudi Slovenski dom. Sel sem v smer, kjer se mi je zdelo, da je in v kratkem sem bil pred njim. Dom je zidan in precej velik. Ustavil sem se, ko sta dva rojaka ravno pripravljala pred domom slavlolik z napisom "Dobrodošli" in "Pozdravljeni delegati Slo. Moške zveze v Barbertonu". Nisem proti nobeni slovenski zavarovalni organizaciji in vse so dobre in vsako dobi svoje v službo, če se ravna po pravih. Toda to še niso organizacije, ki se mi je zdelo nepotrebno ustanavljati.

Ne maram koga žaliti s tem, ampak vpoštevati bi se morala v teh časih dejstva, ki so pred nami in katerih se ne moremo dolgo več izogibati. Vsi znamo, da novih moči ali priselencev je konec. Jednot slovenskih imamo že sedaj toliko, da si je lahko vsakdo izbral po svojem prepričanju ali potrebi in se zavaroval, kdor se je le hotel. Moramo tudi priznati, radi ali neradi, da se hitro potapljam v amerikanizem, ker novih moči ni, stare pa izumirajo. Vse, kar bomo mogli za naprej delati ali storiti, je, da bomo hočeš, nočeš, morali združevati še te naše podpirne jednote in jih tako uvrstiti v gospodarstvo in ekonomsko. Tudi na drugem polju, ko dramatična, pevska in druge vrste društev, se bomo morali oprijemati ideje združenja, ako ne, je propast istih tem bližja in hitrejša. — (Konec jutri.)

Joseph Irman.

Kampanja za Cankarjev glasnik

Cleveland. — Ze prihajajo jesenski dnevi in za njimi dolgi zimski večeri, ko bo pri zakurjenem peči v topli sobi sedeti in čitati časopisje, knjige in dobre revije najboljši užitek. Mnogo se prečita v poznih jesenskih in zimskih dnevih, ne da bi čitatelj dobil količeka na znanju v eni ali drugi panogi. In to ni pravilno za prizadete čitatelje in je kvarno za sedanjo in bodočo človeško družbo.

Zavajalno časopisje, knjige s šundromansko vsebino in revije z detektivskimi povestmi so pisane tako, da neuki masi ugajajo ter da jo duševno držijo na stopnji, da niso sposobni in ne željni boljše čitve, ki bi jim bistrijo razum, da bi samostojno mislili in gledali na izkoriščevalce in lokalne in svetovne razmere s stališča, a katerega bi mogli videti, po kateri poti je mogoče izboljšanje svojega in v splošnem delavskega položaja.

Delavsko časopisje, knjige, pisane po delavskih pisateljih, in revije, ki jih izdajajo delavske organizacije za izobrazbo in pouk delavskega razreda, so delavstvu toliko potrebne za duševno hrano, kot mu je potreben kruh za telesno. Če človek nima kruha, fizično umira, če nima prave duševne hrane, je živ mrlič in v napotje tistim, ki hočejo zgraditi boljše človeško družbo, v kateri ne bo človek izkoriščen po človeku, v kateri ne bo vojne, da bi delavec ubijal svojega sodelavca, ki mu ni nikdar nič žalega storil. Družbo, v kateri bosta vladala mir in blagostanje med vsemi narodi po širni zemlji.

Da bomo bližje k temu cilju, je potrebno, da delavstvo čita čtivo, katero je namenjeno za njegovo izobrazbo, in da te publikacije tudi podpira. Ker če jih delavstvo ne bo podpiralo — reakecija jih ne bo, ker so njej škodljive.

Cankarjeva ustanova je že pred dvema letoma začela izdajati mesečno revijo Cankarjev Glasnik za izobrazbo in pouk slovenskega delavstva. To nalogo je Cankarjev Glasnik polnil dve leti in tudi vršil. In bi jo še v večji meri, če bi imel oporo med vsemi, ki pravijo, da so napredni.

Kar se ni zamujenega, se da še vedno popraviti. Zato je direktorij Cankarjeve ustanove podaljšal kampanjo do 15. januarja 1940. Do tega časa veljajo vse ugodnosti za nove naročnike in nagrade, ki so bile objavljene v tem listu in v marčevski številki Cankarjevega Glasnika.

V nedeljo, 14. januarja, bo velika prireditelj Cankarjeve ustanove v auditoriju S. N. D. na St. Clair Ave. Na tej prireditvi se bo poročalo o rezultatu kampanje in razdelilo nagrade clevelandskim agitatorjem. Zunanji agitatorjem bodo nagrade poslale po ekspresu.

Kot v začetku omenjeno, se bližajo jesenski dnevi in dolgi zimski večeri. Takrat je dosti časa in prikladno za čitanje, da si delavstvo izpopolnjuje svojo izobrazbo. Apelinamo na zavedne delavce in na naše slovenske farmarje, da se naročite na Cankarjev Glasnik!

Naročnina na Cankarjev Glasnik je za celo leto \$3, za pol leta \$1.50 in za štiri mesece \$1.

Kdor pa bo za časa te kampanje poslal en dolar direktno v urad Cankarjevega Glasnika, mu bo naročnina kreditirana za pet mesecev.

Obenem apeliramo, kdor le zmore, naj naroči Cankarjev Glasnik svojcem v Jugoslavijo. Tam je Cankarjev Glasnik priljubljen in ga zelo upoštevajo. Naročnina je za celo leto \$4, za pol leta \$2.

Vsa nadaljnja pojasnila vam da tajnik in upravnik Louis Zorko, ako pišete na naslov: Cankarjev Glasnik, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Za kampanjski odbor: Louis Zorko, upravnik C. G.

"Lady Luck"

Cleveland. — Dne 10. avgusta sem vstopil v vlak Nickel Plate železniške družbe na postaji La Salle v Chicagu. Ko sem nekaj minut v železniškem vozu, pride ta sprevednik in zavirač s kovčgi, za njima pa mlada dama s psom. Sprevednik je preobrnil sedež tako, da je ona imela za udobnost, ukaže psici, naj zleze takoj pod klop, kar je tudi storila. Nato sta se začela z damo pogovarjati sprevednik in zavirač: "Torej se boste možila?"

Ona z nasmeškom: "Da!" In ko sta ta dva odšla, pride iz jedilnega voza strelaj, ki jo pobara, bo-li posetila jedilni voz in ako hoče, naj jo "Lady Luck" jedilni bifelek! Odgovor je bil, da obrnimo pozornost v drugo smer.

Kadar ima človek opraviti z Rocky Riverja.

Ljudstvo, ali dostikrat tudi takele pogovore in želje: Da bi imel petdeset tisoč dolarjev, bi šel tukaj in tukaj, kupil bi to in to. Zakaj nisem bogat! In ko takim ljudem rojijo take misli po glavi, pozabijo na naravno bogastvo, ki ga posedujejo brez njih vednosti, ker ga ne znajo ceniti, da si je več vredno kakor vsi dolarji in premoženje Rockefellerjev in drugih magnatov. In to bogastvo je vid, ki ti ga da narava ob rojstvu. In ako zgubiš svoj vid, potem boš šele vedel, da si zgubil vrednost, ki bi je ne prodal ali zamenjal za ves denar na svetu.

Zopet se obrnimo k moji sosedu v vlaku: "Na, na, na sladkor. Bodi pridna in leži mirno. Da si majhna, bi šla lahko na sedež, ker si pa velika, moraš pod klop!" Tako je govorila psici, katere ime je bilo "Lady Luck". Sprevednik se zopet približa: Kako je pes? Dekle: Je pridna in je šla sama pod klop.

Zadaj za mano se čuje pogovor, ki je v skladu z nekom, ki je pil razburljivo pijačo. Hej, hej, stari, pojdi takoj sem! On: O, je, bomo videli! Jack, dami no še požirek! Jack: Je še samo malo v steklenici, ah, ali je dobro!

Pet minut pozneje, smo slišali smrčanje. Stari, ki ga je klicala stara, je bil zaspal, vlak pa drvi skozi ravan proti vzhodu, kjer so polja, posajena s koruznim pridelkom. Mi smo v Indiani.

Moja sosedka, mlada dama, je prižgala cigareto. Zopet strelaj iz jedilnega voza: Torej se boste možila? Ona: Da, danes dojem tja, kjer me čaka ženin, in v tork bo svatba.

Za mano sedita dve nuni, ki se pogovarjata komaj ališno. Pred mano zakonca z otročičkom, ki govori neprestano in se gleda v zrcalo, ki je ravno pred njim. Vlak se je ustavil. Smrčanje starega se sliši bolj in bolj. Gledam skozi okno, kjer igrajo zgodnji golfarji. Vse se zanima za njih igro. In to mi ne gre v glavo, zakaj se nekateri tako zaljubijo v športne igrače, ker človeštvo nima od tega koristi. Pride postrežek s "površtom" in ponuja, ali stari smrci naprej brez povštra.

Sprevednik: Knox! Knox! Vstopi nova potnica. Hoče sesti poleg dame s psico, ali sprevednik je že zadaj in ji odkaže drugi sedež. Ne vem zakaj se sprevednik tako zanima za mlado damo? Ali zato, ker se bo možila, ali je drugi vzrok? Zakonca sta nas zapustila v Knoxu, Ind., in nova potnica dobi njun prostor. Vlak je prevozil 73 milj iz Chicaga. Moja sosedka s psico odide v jedilni voz in se čez dolgo časa vrne.

Vrnila se je. Vzame v roke knjigo, jo odpre in — tipa s prsti. Spoznal sem, čemu toliko uljudnosti napram njej. Poznali so jo železniški uslužbenci, vozila se je velikokrat z njih vlakom. Skoro naj bi se jokalo, ker izgubila je najkrasnejši dar bogastva, in to je dar vida. In vendar je vesela, uljudna in se rada pogovarja.

Spomnil sem se neke posmice še iz šolskih dni, ki se glasi: "Priroda je vstala in prišla je zala, preljuba pomlad." Moja potnica je oropana po naravi, da ne more videti več preljube pomladi, v kateri sedaj ona živi. In vendar, če si jo pogledal, misliš, da vidi, ker se bo vedno k tebi obrnila, ako jo nagovoriš, in nosi po vrhu še očala.

Postanem nervozen. Rad bi se ji približal, ali kako? Ojunačim se in jo nagovorim, da sem njen sosed v vozu, da me zanima ona in njena posla, njena voditeljica, in da je to zame doživljaj v vlakcu. Rekel sem, da sem slovenske narodnosti. Ko sem to izgovoril, mi reče: "Oh, saj je tudi Louis Adamič Slovenec, ki je spisal knjigo 'Moja Amerika'." In to knjigo sem jaz čitala (pozabil sem jo pa vprašati, če so jo priredili tudi za slepece).

Knjiga je bila priporočena po njeni ji je bila priporočena po njeni prijatelji, ki je hrvatske narodnosti z imenom Elizabeth Dulich, v Des Moinesu, Iowa. In moje sopotnice prvo ime je bilo pa Roselle. Stanovala je v Chicagu na Drexel Blvd. Ker je njen bodoči soprog uposlen v Clevelandu, bosta šla za nekaj časa nazaj v Chicago in potem nazaj v Cleveland, kjer bosta stanovala na zapadni strani v bližini

Obrnimo pozornost v drugo smer.

Kadar ima človek opraviti z Rocky Riverja.

Ljudstvo, ali dostikrat tudi takele pogovore in želje: Da bi imel petdeset tisoč dolarjev, bi šel tukaj in tukaj, kupil bi to in to. Zakaj nisem bogat! In ko takim ljudem rojijo take misli po glavi, pozabijo na naravno bogastvo, ki ga posedujejo brez njih vednosti, ker ga ne znajo ceniti, da si je več vredno kakor vsi dolarji in premoženje Rockefellerjev in drugih magnatov. In to bogastvo je vid, ki ti ga da narava ob rojstvu. In ako zgubiš svoj vid, potem boš šele vedel, da si zgubil vrednost, ki bi je ne prodal ali zamenjal za ves denar na svetu.

Zopet se obrnimo k moji sosedu v vlaku: "Na, na, na sladkor. Bodi pridna in leži mirno. Da si majhna, bi šla lahko na sedež, ker si pa velika, moraš pod klop!" Tako je govorila psici, katere ime je bilo "Lady Luck". Sprevednik se zopet približa: Kako je pes? Dekle: Je pridna in je šla sama pod klop.

Zadaj za mano se čuje pogovor, ki je v skladu z nekom, ki je pil razburljivo pijačo. Hej, hej, stari, pojdi takoj sem! On: O, je, bomo videli! Jack, dami no še požirek! Jack: Je še samo malo v steklenici, ah, ali je dobro!

Pet minut pozneje, smo slišali smrčanje. Stari, ki ga je klicala stara, je bil zaspal, vlak pa drvi skozi ravan proti vzhodu, kjer so polja, posajena s koruznim pridelkom. Mi smo v Indiani.

Moja sosedka, mlada dama, je prižgala cigareto. Zopet strelaj iz jedilnega voza: Torej se boste možila? Ona: Da, danes dojem tja, kjer me čaka ženin, in v tork bo svatba.

Za mano sedita dve nuni, ki se pogovarjata komaj ališno. Pred mano zakonca z otročičkom, ki govori neprestano in se gleda v zrcalo, ki je ravno pred njim. Vlak se je ustavil. Smrčanje starega se sliši bolj in bolj. Gledam skozi okno, kjer igrajo zgodnji golfarji. Vse se zanima za njih igro. In to mi ne gre v glavo, zakaj se nekateri tako zaljubijo v športne igrače, ker človeštvo nima od tega koristi. Pride postrežek s "površtom" in ponuja, ali stari smrci naprej brez povštra.

Sprevednik: Knox! Knox! Vstopi nova potnica. Hoče sesti poleg dame s psico, ali sprevednik je že zadaj in ji odkaže drugi sedež. Ne vem zakaj se sprevednik tako zanima za mlado damo? Ali zato, ker se bo možila, ali je drugi vzrok? Zakonca sta nas zapustila v Knoxu, Ind., in nova potnica dobi njun prostor. Vlak je prevozil 73 milj iz Chicaga. Moja sosedka s psico odide v jedilni voz in se čez dolgo časa vrne.

Vrnila se je. Vzame v roke knjigo, jo odpre in — tipa s prsti. Spoznal sem, čemu toliko uljudnosti napram njej. Poznali so jo železniški uslužbenci, vozila se je velikokrat z njih vlakom. Skoro naj bi se jokalo, ker izgubila je najkrasnejši dar bogastva, in to je dar vida. In vendar je vesela, uljudna in se rada pogovarja.

Spomnil sem se neke posmice še iz šolskih dni, ki se glasi: "Priroda je vstala in prišla je zala, preljuba pomlad." Moja potnica je oropana po naravi, da ne more videti več preljube pomladi, v kateri sedaj ona živi. In vendar, če si jo pogledal, misliš, da vidi, ker se bo vedno k tebi obrnila, ako jo nagovoriš, in nosi po vrhu še očala.

Postanem nervozen. Rad bi se ji približal, ali kako? Ojunačim se in jo nagovorim, da sem njen sosed v vozu, da me zanima ona in njena posla, njena voditeljica, in da je to zame doživljaj v vlakcu. Rekel sem, da sem slovenske narodnosti. Ko sem to izgovoril, mi reče: "Oh, saj je tudi Louis Adamič Slovenec, ki je spisal knjigo 'Moja Amerika'." In to knjigo sem jaz čitala (pozabil sem jo pa vprašati, če so jo priredili tudi za slepece).

Knjiga je bila priporočena po njeni ji je bila priporočena po njeni prijatelji, ki je hrvatske narodnosti z imenom Elizabeth Dulich, v Des Moinesu, Iowa. In moje sopotnice prvo ime je bilo pa Roselle. Stanovala je v Chicagu na Drexel Blvd. Ker je njen bodoči soprog uposlen v Clevelandu, bosta šla za nekaj časa nazaj v Chicago in potem nazaj v Cleveland, kjer bosta stanovala na zapadni strani v bližini

Obrnimo pozornost v drugo smer.

Kadar ima človek opraviti z Rocky Riverja.

Ljudstvo, ali dostikrat tudi takele pogovore in želje: Da bi imel petdeset tisoč dolarjev, bi šel tukaj in tukaj, kupil bi to in to. Zakaj nisem bogat! In ko takim ljudem rojijo take misli po glavi, pozabijo na naravno bogastvo, ki ga posedujejo brez njih vednosti, ker ga ne znajo ceniti, da si je več vredno kakor vsi dolarji in premoženje Rockefellerjev in drugih magnatov. In to bogastvo je vid, ki ti ga da narava ob rojstvu. In ako zgubiš svoj vid, potem boš šele vedel, da si zgubil vrednost, ki bi je ne prodal ali zamenjal za ves denar na svetu.

Angleži in Francozi razočarani

Moskva, 26. avg. — Vrhovni sovjetski svet (parlament) se sestane v izrednem zasedanju v ponedeljek, se glasi uradno naznanilo.

Moskva, 26. avg. — Člani angleško-francoske misije, ki so prišli v Moskvo, da potegnejo sovjetsko Rusijo na svojo stran v slučaju izbruha vojne z Nemčijo, so silno poparjeni in razočarani. Odločili so se za povratek domov brez slovesa od sovjetskih voditeljev.

Polom pogarjanj glede sklenitve vojaške in obrambne zveze med sovjetsko Rusijo, Veliko Britanijo in Francijo je bil naznanjen, ko je Joachim von Ribbentrop, Hitlerjev zunanji minister, odletel iz Moskve nazaj v Berlin z nenapadljivo pogodbo v žepu. S to sta se sovjetska Rusija in nacijska Nemčija obvezali, da se ne bosta zapletli v vojno in združili s katerokoli grupo držav, ki bi direktno ali indirektno ogrožala njune interese. Pogodba ostane v veljavi deset let in se lahko obnovi za nadaljnjo dobo petih let.

Pravkar sklenjeno prijateljstvo med Rusijo in Nemčijo se med drugim očituje v slavoštevih Nemčiji v ruskih časopisih. Ti pišejo, da je Nemčija zdaj prijateljica Rusije in pogodba je garancija miru v Evropi.

Casopisli so prinesli sliki Stalina in Ribbentropa na prvih straneh. Nemci so veseli. Ribbentrop je v svojem poslovnem govoru pozdravil pakt kot najbolj važen dokument, podpisan v zadnjih letih. Ta je prinesel poraz Angliji in Franciji, ki skušata obkrožiti Nemčijo. V Moskvi vihrajo poleg rdečih zastav nacijske zastave z znakom svastike.

"Nemčija in Rusija se nista dobro počutili v prošlosti, ko sta bili sovražnici," je rekel Hitlerjev minister. "Izhajali sta dobro, kadar sta bili prijatelji. Situacija je sedaj drugačna. Dan, ko je bila podpisana pogodba, je velikega pomena za oba naroda. Nenapadljiva in prijateljski pakt, katerega sta jaz in Molotov (ruski zunanji komisar) podpisala, je trden in nepremakljiv temelj, ki omogoča tesno kooperacijo med državama. Hitler in Stalin sta se izrekla za sodelovanje in prijateljstvo. Sporazum je uničil angleško-francoski načrt glede obkrožitve Nemčije."

Mednarodni kongres apelira na Roosevelta

Curich, Švicarska, 26. avg. — Mednarodni mirovni kongres je apeliral na predsednika Roosevelta, naj takoj intervenira v evropski krizi. Izšli naj premirje in skliče mednarodno konferenco.

Sedaj se ozirimo še na "Lady Luck", ki je volje pamti — nazivajo jih tudi nemške policijske pse. Ko jo opazuješ, te pogleda tako mlo, da si si avert, da ta žival mora ljubiti svojo gospodarico. Še bolj te pa iznenadi, ko vidiš, kako natančno ta žival razume vse, kar želi ona, katero vodi. In da se to zgodi, je treba velikanske potrpežljivosti in čenja v vadi psa, da zna voditi slepega človeka. Tak poskus so napravili najprej v Nemčiji, vsaj tako mi je pravila moja sopotnica. In tudi tukaj so trenirali njeno voditeljico "Lady Luck".

ROMAN TREH SRC

JACK LONDON

Henryja in Francisca, oba anglosaške krvi, in Leoncio kot Španko, so te besede Slepaga Bandita neprijetno dirnile. Leoncio bi gotovo protestiral v objemu enega ali drugega Američana proti tem trditvam, če bi bil prisoten samo Francis ali samo Henry. Tudi Henry ali Francis bi izpodbijal tako naziranje, če bi bil z Leoncio med štirimi očmi. In vendar se je oglašalo pri vseh treh prepričanje, da ima slepec prav. Vsi trije so čutili, da imajo na vesti greh.

Tako so stali molče in povešali glave, dokler jih ni zdrnil iz zamišljenosti plemič, ki se je blizal s svojo eskorto iz bližnje goščave. Pozdravil je Solanovo hčer po vseh pravilih španskega gizdalina, pa tudi Američanoma je krepko stisnil roko.

— Kje je zdaj vaš blagorodni oče? — je vprašal Leoncio. — Prinašam mu vesele novice. Teden dni, odkar se nisimo videli, me je tresla malarija in moral sem ležati kar na prostem. Toda s pomočjo zvestih služabnikov in ugodnega vetra se mi je posrečilo prepluti chiquiski zaliv in prispeti v Bocas del Toro. Glavar v Bocasu del Toro je moj prijatelj in tako sem dobil dovoljenje govoriti po državnem radiu s prezidentom Paname. S prezidentom sva prijatelja že od mladih nog. V Coloni sva hodila skupaj v šolo in pogosto sva se spoprijela. Včasih sem vrgel jaz njega, včasih pa on mene. In tako sem zdaj prav lahko dosegel svoj cilj. Pojasnil sem mu, kaj se je zgodilo in odgovoril mi je, da poglavar San-Antonio ni kriv. Sodišče je bilo napačno informirano, a zdaj je vse v redu. Vse je pozabljeno. Blagorodna rodbina Solano in njeni blagorodni ameriški prijatelji se lahko brez strahu vrnejo domov.

Plemič je umolknil ter se nizko poklonil Henryju in Francisu. Toda tisti hip je zagledal peona, ki se je skrivaj za Leoncio — in naenkrat so se mu oči zaiskrile.

— Mati božja, nisi me zapustila! — je vzkliznil ter se obrnil k svojim spremljevalcem. Tu je torej ta brezvestna in podla duša, ki se je hotela izneveriti svojemu gospodarju. Zgrabite ga! Pretepemo ga tako, da se bo valjal cel mesec na hrbtu!

Pri teh besedah je skočil plemič na desno stran Leoncline mule. Peon, ki je smuknil pod mulo, bi bil pobegnil v džunglo, če bi ne bil poglaval eden izmed plemičevih spremljevalcev kot nja in podrl nesrečnega na tla. Kakor bi trenil z očesom, so plemičevi spremljevalci zgrabili nesrečnega peona, mu zvezali roke na hrbtu ter mu vrgli zanko za vrat.

Francis in Henry sta odločno protestirala. — Senori — se je oglašil plemič — cenim vaju in na razpolago sem vama prav tako, kakor blagorodni rodbini Solano, ki je vaju zvela pod svojo zaščito. Pripravljen sem vaju braniti do zadnje kaplje krvi. Vse, kar imam, je vama na razpolago. S peonom pa je stvar drugačna. On ni vaš. Peon je moj, dolžan mi je in je in pobegnil s plantaze. Upam, da me razumeta in da mi ne bosta zamerila. Gre samo za privatno lastnino. Ta peon je moja last.

Henry in Francis sta se začudeno spogledala. Dobro sta vedela, da ima plemič po zakonih panamske republike prav.

— Kruti Sodnik mi je dolg odpustil. Vsi lahko potrdijo, da govorim resnico — je zajec-ljal peon.

— Res je, Kruti Sodnik mu je odpustil dolg — je pritrdila Leoncio.

Plemič se je nasmehnil in nizko poklonil.

— Toda peon je sklenil s menoj pogodbo — je dejal smeje. — Kdo pa je ta Slepí Bandit, da bi moglo njegovo bedasto pravosodje veljati za mojo plantazo in mi ukrasti 250 pezov, ki mi po zakonu grede?

— Prav pravi, Leoncio — je pritrdil Henry. — Če je tako, se pa vrnem v Kordillere — je dejal peon. — Vojščaki krutega Sodnika, vzemite me s seboj v gore!

Toda strogi poveljnik je odkimal z glavo. — Na tem kraju te ne moremo osvoboditi. Dano nam povelje ne sega dalje. Od tega trenutka dalje nimamo več pravice do tebe. Moramo se posloviti in vrniti.

— Stojte! — je vzkliznil Francis, potegnili iz žepa čekovno knjižico in začel pisati. — Čakajte trenutke. Zadevo s peonom moram urediti. In sploh bi vas pred odhodom prosil, da mi storite uslugo.

Izročil je plemiču ček, rekoč:

— Dodal sem deset pezov za pisarniške stroške.

Plemič je pogledal na ček, ga preganil in položil v žep. Nato je položil konec vrvi, na kateri je bil privezan nesrečni peon, v Francisovo roko.

— Zdaj je peon vaš — je dejal.

Francis je pogledal na vrvi in se nasmehnil.

— Poglejte! Zdaj sem postal lastnik sužnja. Suženj, ti si zdaj moj, moja last, razumeš?

— Da, senor — je zajec-ljal peon ponižno. — Menda že mora tako biti, da sem vedno last tega ali onega gospodarja, od kar mi je ljubezen zmešala glavo. Kruti Sodnik je imel prav. Bog me kaznuje zato, ker sem se izneveril svoji rasi.

— Prodaj si se prostovoljno. V robstvo te je gnal nagib, ki je bil in ostane najplemenitejši. Zavoljo ženske si postal suženj — je dejal Francis in prerezal vrvi, s katero so bile zvezane peonove roke. — Svoboden si. Bodi si odlej sam vodnik in nikar ne dovoli, da bi prišel konec te vrvi še kdaj v tuje roke.

V tem se je neopaženo pridružil našim znancem mršav starec. Bil je čistokrvni Indijanez iz plemena Maya. Bil je tako suh, da so se mu poznala vsa rebra. Bil je nag, samo bedra mu je pokrivala koža ubitega tigra. Umazano si-vi lasje so mu viseli čez čelo in obdajali z obeh strani koščeno lice. Po vsem telesu so se poznale napete žile. Iz čeljusti so mu štrlele redke akribine. V globoko vdrtih očeh se mu je poznalo, da ga trese mrzlica.

Kakor kača je smuknil mimo naših znancev in objel s koščeni rokami peona.

— To je moj oče — je izjavil peon ponosno. — Le pogledajte ga! Čistokrvni Maya je in zna se mu vse skrivnosti tega plemena.

Oče in sin sta stopila v stran ter se začela pogovarjati. Francis je pa pojasnil poveljniku v raševinastem plašču svojo prošnjo. Nekje v gorah se je potikal Enrico Solano s svojima sinovoma. Francis je prosil poveljnika, naj jim pove, da se jim ni treba več bati preganjanja in da se lahko brez strahu vrnejo domov.

— Ali niso ničesar zakrivali? — je vprašal poveljnik.

— Ne — je odgovoril Francis.

— Potem je vse v redu. Objubim ti, da jih takoj najdemo, zakaj znano nam je, kje tavajo. Pošljemo jih na obalo, da se skupaj vrnete.

— Dokler se ne vrnejo, ostanete pri meni v gosteh — je dejal plemič. — V bližini moje plantaze stoji v Yuchitanskem zalivu za odhod pripravljena jadrnica, ki lahko takoj odpluje v San Antonio. Zadržim jo, dokler se blagorodni Enrico s sinovoma ne vrne iz Kordiller.

— Francis pa poravnava stroške za to zamudo — je pripomnil Henry ironično, Leoncio je čutila, kam meri to zbadanje, toda Francis je ironično opazko preslišal.

— Seveda, rade volje plačam, kolikor bo treba — je vzkliznil Francis veselo. — Saj bomo imeli nov dokaz, da je denar povsod dobrodošel.

Vsi so se začudili, ko sta se po odhodu vojščakov Slepaga Bandita peon in njegov oče pridružila Morganom ter šla za njima skozi pokrajino, kjer je še vedno gorela nafta, proti plantazi, na kateri je peon toliko pretrpel. Oba, oče in sin, sta se lepo zahvaljevala Francisu, Leonciu in Henryju. Opetovano sta mlada Morgana opazila, kako si Indijanca nekaj šepetata. Ko je pa prispel Enrico s svojima sinovoma in se je vasa družba napotila proti obali, da se vrne na jadrnico, sta šla tudi peon in njegov oče za svojimi prijatelji. Francis se je hotel na obali od Indijancev posloviti, toda peon je izjavil, da gresta oba z njimi.

— Rekel sem vam že, da nisem siromak — je dejal peon Morganoma in Solanu. — To je res. Skriti zakladi plemena Maya, ki jih niso mogli najti niti konkvistadorji, niti inkvizitorji, so pod značito mojega očeta. Moj oče je potomec poglavarja odnosno velikega svečnika tega indijanskega plemena. Dolgo sva se pogovarjala o tem. In sklenila sva, da bogastva za življenje ni potrebno. Vi ste me kupili za 250 pezov in vendar ste mi vrnili svobodo.

(Dalje prihodnjik.)

da je že zakonskega življenja in naj vendar odstranim te karikature. Ko sem to željo odklonil, je začela jokati. Jokaje mi je ukazala, naj odleim. Medtem ko je motor zdrdral, sem slišal, kako je jokala, da bi se je celo kamen usmilil.

Na lepem se je vili cela ploha besed: Vročekrvna mlada dama je kričala: "Oh, jaz nesrečnica! Tukaj ti sedi ko klada in žveči čokolado, namesto da bi me zabaval. Takšen brezsrčnež, podlež, strahotepec. Le zakaj sem se poročila?" Obrnila se je k meni in potožila: "Ali ste že kdaj doživeli takšne medene tedne. Čokolado bi vendar lahko pojedel v slaščičarni. Prosim, zmanjšajte hitrost, strahovito me glava boli!" Ugodil sem ji. Nekaj minut se je zdelo, da je vse v redu, toda kmalu se je spet ulila ploha. "Hitreje!" mi je odločno ukazala. "Izbežiti se hočem že tega tepca! Mr. Glenton, za pričo mi boste, da je on zakrivil ločitev!" Skušal sem jo pomiriti, a zaman! Zaradi neprestanih zahtev prepirljive mlade dame, sem napravil majhno napako in letalo se je začelo sumljivo zibati sem in tja. Ko sem ga spet spravil v ravnotežje in pokukal nazaj, sta se oba smrtno blede tiščala drug k drugemu. Misli sta namreč, da se bo zgodila nesreča in strah ju je spravljal. Ko smo prišli v Pariz, je ženica vsa vznemirjena zaklicala: "Prekramno je bilo!"

Tako človek doživi različne življaje z novoročenci. Toda če se že medeni tedni začno s preprirom, kako je šele pozneje? Na srečo se mladi zakonci tudi hitro spriznajo. Svojo najzanimivejšo dogodivščino sem pa doživel z neko zelo lepo Londončanko. Malo je manjkalo in njen mož bi bil postal! To se je pa takole zgodilo: neki mlado-poročeni par je naročil letalo za eno uro popoldne. Bilo je že skoraj tri četrti na dve, a nikogar ni bilo blizu. Vendar se pogosto zgodi, da se mladoporočeni parček zakasni. Sprehajal sem se ob svojem letalu sem in tja, ko je na lepem stopila k meni očarljiva mlada dama in me vprašala, katero letalo je za novoporočence. Predstavil sem se ji.

"Potlej se dvignite," je odgovorila. Pomagal sem mladi dami, da je zlezla v udobno, z mehkiimi blazinami obloženo kabino in sem na tihem zavidal mlademu možu, ki je imel tako lepo ženko. Ko je opazila, da nisem splezal na svoj sedež, temveč sem čakal na drugega potnika, je zadirčno vprašala: "Zakaj pa ne odle-tite?"

"In vaš mož?" "Kaj se brigate za moje zasebne zadeve?" se je glasil odgovor. Meni je bilo vseeno in tako sem odletel. Letala sva v prekrasnem sončnem siju proti Franciji. Med potjo sem se nekajkrat oprezno ozrl nazaj in videl, da se je mlada žena borila s solzami. Zmerom lepe ženske ljubijo takšne moške, ki tega ne zaslužijo, sem se jezil. Ko sva pristala v Le Bourgetu in sem ji pomagal, da je izstopila, ni spustila moje roke, temveč jo je krepko stisnila in me odločno vprašala: "Ali vam ugam?"

Prikimal sem. "Ali ste poročeni?" Zanimal sem. "Ali se hočete z menoj poročiti?" Od presenečenja nisem mogel ničesar odgovoriti. Mlada lady pa ni imela ne časa ne potrpljenja. "Da ali ne?" je hotela vedeti. Mislim, da sem se zmerom med oblaki, v deželi sanj. Ta prekrasna svetloba v plašču iz činečinega krzna je hotela postati moja žena? Nisem bil radoveden, kdo je in kakšna je njena preteklost, bila je tako lepa kakor nobena druga ženska na tej naši zemlji in samo po sebi se razume, da sem privolil.

Vse je bilo v najlepšem redu. Moja sreča, ki mi je padla z neba, mi je pritisnila zaročni poljub, potlej sva pa sedla v bar, da bi popila cocktail in se pogovorila o vsem potrebnem. Takrat je pa ropotaje in drdraje pristalo veliko londonsko potniško letalo. Moja zaročenka je pogledala tja, nekoga zagledala in me pustila, ne da bi rekla niti besedico. Iz londonskega letala je izstopil neki gospod v temnem plašču, se prijazno nasmehnil in razklenil roke — in moj angel mu je padel okrog vratu in ga več ko tisočkrat poljubila. Nič drugega mi ni

Mala pesmica za Giuseppino

Včasih obišče stari odvetnik Tancredi Amato pevko Giuseppino Uxa, ki stanje v dveh sobah zadnjega nadstropja stare, teane hiše, sicer pa, odkar je popolnoma oglušil, le redko zapu-šča svoje stanovanje, kajti nihče ga ne sme zasmehovati, nihče ne sme slutiti, da je on, Tancredi Amato, nekoč najznamenitejši pravnik v Zenevi, postal gluhi, slaboten starec.

Pred vsakim obiskom kupi v cvetličarni, ki je le nekaj hiš naprej, lepe nageljne. In v trgovini grbanči čelo in zlovoljno pokušljuje, da se prodajalka plašno ozira vanj in se ne drzne pri-četi pogovora z neprijaznim gos-podom.

Potem gre Tancredi Amato smehljaje se preko ceste. V ve-ži si stlači v ušesa vato, da bi se zdelo, da je prehlajen — sicer pa malce malo sliši, pristavi vsa-kočkrat v zadregi.

Včasih, kadar Giuseppino ni doma, jo pričakuje v sobici, kjer stoji klavir. Lista po notah in čita rdeče podčrtane tekste, in se spominja, da je videl Giuseppino prvikrat, ko je pela Tosco. In da je potem vsakokrat, ko je ona nastopala, šel v opero. Giuseppina Uxa je pela Naddo, Aldo, Gildo in Puccinijevo Mimi in sleherni večer jo je slišal. Smeh-ljaje zapre Tancredi note in nje-gova roka obleži nepremično na ogoljenih platnicah.

Giuseppina Uxa, majhna, mal-ce debelšna dama, odpre vrata in Tancredi ji izroči nageljne.

Nato ona poje in se sama spremlja na klavirju. In Tancredi gleda njene ustnice: ve kaj poje; ne le vidi, ne on, glasec, znova tudi sliši. "Zdaj mi pravi-jo le še Mimi..." poje Giusep-pina in on sliši njen mehki, než-ni glas in sliši orkester, ki spremlja njen krasni glas. Samo za ta glas še živi skoraj povsem o-glušeli Tancredi Amato.

Nekega toplega jesenskega večera — okna so bila širom od-prta in Tancredi vidi preko streh zaliv, kjer stoji rdeča jadra in beli čolni — vzame Giuseppina note, jih prečita in zopet smeh-ljaje položi na predal. Nato se-de za klavir in zaigra.

Tancredi gleda njene ustnice, toda zaman se trudi, da bi razu-mel besede in melodijo. Skuša se spomniti vseh oper, ki jih je kdaj pela, pa ne more spoznati tega, kar zdaj poje. Njegovi nohti se zarivajo v dlan. Ali ve, da je gluhi? Ali ga hoče zasmehovati in zdaj poje "Čuj me" iz "Iskalev bisero"? Ne, ona po-je "Živeti hočem v snu" iz Gou-donovega "Romea in Julije". O, gotovo ga zasmehuje, njega gluš-ca.

Giuseppina molči in se smeh-lja. Rdeče jadro drai iz zaliva. Morda tulijo sirene, ali poje fantič na ulici. Morda grozotno rezgeta konj, ki mu je spodra-nilo. Tancredi je gluhi.

"Se spominjaš tega?" smeh-ljaje sprakuje Giuseppina.

preostalo, ko da sem svojo zaro-čenko prepustil svojemu tek-mecu.

Parada newyorških unij ADF ob priliki konvencije državne delavske federacije. V paradi je bilo 125.000 unionistov.

"Ne zadajaj mi ran!" šepeta Tancredi in strmi na rdeče ja-dro. "Ne zadajaj mi ran!"

Ve, da Giuseppina nekaj odgo-varja, toda on ne gleda njenih ustnic. "Ne zadajaj mi ran", po-navlja.

Giuseppina se tesno oprime njegovih ramen.

"Gluh sem!" zavpije. "Gluh, gluhi!"

Giuseppinine roke so omahni-le. Potem vzame iz predala no-te in mu jih kaže. "Pesmica Giuseppini od Tancredi Amata," čita.

"Pred enainvajsetimi leti si jo napisal zame," piše Giusep-pina na rob časopisja.

Tancredi kima. Oba molčita.

"Poj Mimino arijo," prosi on.

"Slišim jo, saj nisem čisto gluhi!"

Nič več ne govorita o njegovi naglušnosti. Včasih prihaja, in

Giuseppina poje arije, ki rad, arije iz "Cavalleri-cane", iz "Turandota", "za" in iz "Boheme". Pri in dež neprestano trka na Tancredi ga ne sliši. Ka k Giuseppini, gleda mol in se smehlja. Vidi, ka njegova senca preko na beljene hiše. Neki fa smehljaje bije ob stegu redi gre dalje.

In nekoč — na njegove dan — leži na Giuseppi zi majhno slušalo, ki je vtakneš v uho, skoraj Tancredi pogleda v o "Kadar bom pri tebi, G na," pravi, "ga bom upa da te bom resnično zopeti. Ali drugače? Kaj še vredno slišati? Samo bi ga bom uporabljal."

In se vsede h klavirju "Kaj bi rad slišal?" Giuseppina.

"Toscino molitev."

In zapre oči, kakor je lal včasih v operi, ko je štati le še njen glas.

Giuseppina poje. Pr odpre oči. Njen glas zve pavo, rezko, toni se preh "Postarala sva se," pr Rdeče jadro se je obrnilo nazaj k osamelemu pomo "Poj Mimino arijo," Tancredi.

Ona zaigra. Zadnji tal doľfave arije izzvane. Po bi Giuseppina ne opazi me aparat iz ušesa. In več glasu, ki je hripav; tiho okoli njega. Nemo Giuseppinine ustnice. In zasliši oddaljeni orkester seppin glas, ta mehki glas, ki ga obdaja orkes kor obdaja vonj rož.

Med prijateljicami

"Pomislí, Tilka," danes ta grdavi Franc vpraša, še spominjam tiste hude 1894 leta?"

"Nič ne hodi jezna, vendar ne more vedeti, da ko pozabljava."

TISKARNA S.N.P.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča dela

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvatskem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugih

VOĐSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.
TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne.—Cene zmerno, unijsko delo pro

Pišite po informacije na naslov:

SNPJ PRINTERY

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE

Tel. Rockwell 4904

CHICAGO, ILLINOIS

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETA

Pe obkupa 11. redno konvencije se lahko naroči na list Prosveta prišleto edno, dva, tri, štiri ali pet števk iz ene družine k eni naročnini. List Prosveta stane na vsa črta, na člane ali na članice 10.000 ome letno naročnina. Ker pa člani še plačajo pri avtomatu 10.000, tednik, na čim to grilijo k naročnini. Torej sedaj ni vrsta, niti, je list predrag za člana SNPJ. List Prosveta je v vsaki družini gotovo je v vsaki družini nobela, ki bi rad čital list vsak dan. Če lista Prosveta je:

Za Zdrav. države in Kanado.	Za Cencro in Chicago
1 tednik in..... 4.50	1 tednik in..... 4.50
2 tednika in..... 8.50	2 tednika in..... 8.50
3 tednike in..... 12.50	3 tednike in..... 12.50
4 tednike in..... 16.50	4 tednike in..... 16.50
5 tednikov in..... 20.50	5 tednikov in..... 20.50

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja ali list Prosveta v plačilo in si naročite Prosveto, list, ki je v vsaki družini. Pojasnilo:—Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član SNPJ, ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj list Prosveta, bode moral dati član iz dotične družine, ki je tako skupno naročena na dnevnik Prosveto, to tako nasamiti upravitelju list in obenem doplačati dotično vsoto listu Prosveta. Ako tega ne storijo, tedaj mora upravitelstvo snikati datum za to vsoto naročnina.

PROSVETA, SNPJ, 2657 So. Lawndale Ave. Chicago, Ill.
Priložena polijam naročnino za list Prosveto vsoto \$.....

1) Ime.....Čl. družine \$.....
Naslov.....
Ustavite tednik in ga priložite k moji naročnini od slednjega datuma moje družine:.....Čl. družine \$.....
2).....Čl. družine \$.....
3).....Čl. družine \$.....
4).....Čl. družine \$.....
5).....Čl. družine \$.....
Mesto.....Država.....
Nov naročnik.....Star naročnik.....

'Prvi poljub'

Napisal Bill Glenton

Pisec tega članka se je lepega dne spomnil, da bi vse svoje majhno premoženje vtaknil v letalo, ki bi mladoporočence vozilo iz Londona v Pariz. To se je tudi zgodilo in letalo, ki se je ponasalo s prekrasnim imenom "Prvi poljub", je bilo vselej že več tednov naprej zasledeno.

Zaradi nevaakdanje ljubezen-ske dogodivščine mi je lepega dne prišlo na misel, da bi si ustvaril možnost stalnega zaslužka s tem, da bi novopečene zakonce vozil na poročno potova-nje z letalom. Poznam navduše-

nje naše mladine za letalstvo, zato sem hotel ustanoviti nekaj takšnega, kar bi odgovarjalo duhu časa. Moje podjetje je kaj-pak nad vse uspelo, kakor sem še vnaprej pričakoval. Poročno po-tovanje v višini 2000 metrov je očitno ideal mnogih mojih mla-dih sorojakov. Otroci našega stoletja, ki obožujejo današnji tempo, hočejo svoje zakone — če jih morajo že na zemlji skle-niti — vsaj v nebeških višavah začeti.

Kot pilot mladoporočencev sem doslej doživel že marsikaj zani-mivega. Le nečesa ne morem razumeti: da se ljudje že v letalu medenih tednov, ki bi moral slu-

žiti izključno zakonskemu miru, začno pripraviti.

Lepega dne je neki novopeče-ni zakonski parček najel moj "Prvi poljub", tako se namreč moje letalo imenuje, za tretjo uro popoldne. Bilo je že pol štiri-h, a parčka ni bilo od nikoder. Naposled sta se vendarle prika-zala, obilita s potom svojega obraza in sta bila očitno straho-vito slabe volje. Nejevoljna sta stopila v kabino, polepljeno z vsemi mogočimi karikaturni o-veselili in žalostnih trenutkih za-konskega življenja. Zaradi teh karikaturne me je mlada ženica — imela je komaj kakih dvajset let — poklicala na odgovor. Sita